

GRIFON S HRUBOU SRSTÍ /GRIFFON KORTHALS/

(standard, zpracovaný autorem plemene p. Korthalsem v r. 1886)

Retina (1891) Zdroj internet

ZNAKY GRIFONA S HRUBOU SRSTÍ

Hlava: velká a dlouhá, s hrubou srstí, hustou, ale ne moc dlouhou, s knírem a výrazným obočím, mozkovna není příliš široká, morda je dlouhá a hranatá, nosní hřbet je mírně vyklenutý, stop není příliš výrazný.

Uši: středně velké, nestáčejí se, visí naplocho, nejsou zavěšené moc nízko, krátká srst, která je pokrývá, je tu a tam, někdy hustěji, někdy méně hustě, promísena delší srstí.

Oči: jsou velké, obočí je nezakrývá, mají velmi inteligentní výraz, zbarvené jsou hnědě nebo žlutě.

Čenich: vždy hnědý.

Krk: dost dlouhý, bez laloku.

Hrudník: hluboký, nepřilíš široký.

Kohoutková výška: 55 až 60 cm pro psy, 50 až 55 pro feny.

Lopatky: dostatečně dlouhé, šikmé.

Žebra: mírně vyklenutá.

Přední nohy: jsou rovné a silné, s lopatkou svírají správný úhel, jsou hustě osrstěné.

Hřbet: pevný, bedra silná.

Zadní nohy: bohatě osrstěné, stehna dlouhá, svalnatá, hlezenní kloub dobře zaúhlený, ne otevřený.

Tlapky: kulaté, silné, prsty klenuté a sevřené.

Ocas: nesený horizontálně nebo mírně pozdvižený od kořene, hustě osrstěný, ale netvořící chocholku, musí se krátit o třetinu nebo čtvrtinu.

Zbarvení srsti: preferována je ledově šedá s hnědými plotnami nebo celá hnědá; často je rezavě hnědý nebo stříkaný; uznáváno je i hnědobílé nebo oranžovobílé zbarvení.

Srst: je tvrdá a hrubá, na omak připomínající štětiny divočáka. Nikdy nesmí být zvlněná nebo mít strukturu vlny. Pod hrubou a delší srstí je krátká, hustá a uzavřená podsada.

Toto je znění standardu, který byl zveřejněn v kynologickém tisku a vložen do svazku č. 1 (str. 18) plemenné knihy G.S.B., který už nebyl nikdy více vydán, než právě jen v roce 1889. Předtím, v roce 1887, bylo toto znění přijato na schůzi příznivců a chovatelů plemene GK, která byla řízena princem ze Solmsu a již se účastnil, mezi jinými, i belgický chovatel, pan baron Coppens. Poté došlo jen k několika drobným úpravám pro lepší pochopení textu a výše je definitivní znění, které bylo zveřejněno, jak je uvedeno, v prvním svazku PK G.S.B.

Toto znění standardu bylo stále a stále znovu publikováno; můžeme jej proto považovat za dostatečně známé a přejít jej v tichosti; přesto jej zde zveřejňujeme, neboť máme za to, že opakované publikování nemůže nikomu uškodit a naopak je dobré pro osvěžení paměti a nováčkům přináší příležitost proniknout do myšlenek těch, kteří stáli v čele při upevňování plemene.

Překlad: Helena Dvořáková

„Griffon“ (pes francouzský).

Ilustrace byla převzata z publikace „Chov a cvičení psů stavěcích“, autor Karel Hrubý, vydáno okolo r. 1890 nakladatelstvím A.Reinwart v Praze.

Je to jasný důkaz toho, že toto plemeno používali lovci v Českých zemích již za Rakouska-Uherska. Tudíž snaha o jeho opětovnou introdukci do našich revírů není zbytečná a má možnost navazovat na jistou tradici. Griffoni se prokazatelně na našem území vyskytovali a byli používáni v myslivosti ještě v 50. letech XX. století. Jejich náhlé a definitivní vymizení se podivně shoduje s uznáním plemene český fousek a jeho razantním nástupem do české myslivosti...

Helena Dvořáková